

97. 12, 13845. 13, 1274. R. 1, 2, 25. 2, 53, 28. 104, 26. 3, 49, 43. इदमासनम्
 अत्रोपविश्याताम् (impers.) MĀRKH. 73, 20. 88, 2. ÇĀK. 13, 7. 38, 4. 110, 8.
 VIKR. 13, 5. Spr. 2052. VARĀH. BRH. S. 48, 48. KATHĀS. 18, 362. 24, 145.
 45, 130. 252. 291. RĪĠA-TAR. 2, 163. 3, 350. 454. VOP. 5, 21. VET. in LA.
 (III) 5, 15. यस्याग्निकोत्री डक्षमानोपविशेत् AIT. Br. 5, 27. ÇAT. Br. 12,
 4, 2, 9. 11. वानरा उपविशन् R. 4, 39, 43. गुरुतमसः MBh. 4, 1052. उप-
 विष्ट (auch st. des verbi finiti) sich gesetzt habend, sitzend H. 492. HA-
 LĀ. 2, 231. KĀTJ. Çr. 1, 2, 7. MBh. 1, 2219. 3, 2427. 2890. 16658. 5, 6039.
 R. 1, 2, 30. 32, 3. 2, 54, 19. ÇĀK. 37, 3. 81, 16. KATHĀS. 18, 215. VET. in LA.
 (III) 2, 1. 9, 1. PĀNĒAT. 34, 25. HIT. 93, 21. सुखोपविष्ट MBh. 3, 2693. HA-
 RIV. 4369. R. 1, 32, 6. 5, 11, 18. VARĀH. BRH. S. 85, 8. HIT. 8, 15. सूपविष्ट
 BHĀG. P. 8, 12, 3. अतिकोपविष्ट DAÇAK. 67, 10. कर्म्यतलोपविष्ट R. 5, 11,
 18. जनमध्योपविष्ट KATHĀS. 28, 8. उपविष्ट von Thieren JĀĒN. 2, 160. in
 der Thierfabel PĀNĒAT. 53, 22. fg. 68, 21. von Vögeln 110, 9 (wo mit der
 ed. Bomb. °द्वार zu lesen ist). HIT. 13, 5. सभायामुपविष्टवान् VET. in LA.
 (III) 28, 14. — 3) das Lager aufschlagen, Halt machen: बलेनोपविशेश
 क MBh. 3, 659. — 4) sich zu Jmd (acc.) setzen: तमार्तम् — उपाविशत्सा
 परिषत्समतात् R. GORR. 2, 79, 40. sich zu Jmd setzen so v. a. nicht von
 seiner Seite weichen um ihn zur Nachgiebigkeit zu zwingen (vgl. प्रत्युप):
 द्रौपदी यत्र भर्तृनुपाविशत् MBh. 1, 573. — 5) sich zum Untergang nei-
 gen (von der Sonne): तावर्को ऽप्युपाविशत् KATHĀS. 123, 171. — 6) sich
 mit einem Weibe vermischen: तपोपविशेश क BHĀG. P. 3, 14, 30. — 7)
 sich einer Sache hingeben, obliegen; mit acc.: प्रायम् BHĀG. P. 1, 19, 5.
 उपविष्टास्तु ते सर्वे तस्मिन्प्रायं धराधरे R. 4, 36, 1. 20. प्रायोपविष्ट (s. auch
 bes.) BHĀG. P. 1, 19, 18. 8, 1, 33. अनशनोपविष्ट PĀNĒAT. 224, 15. das ein-
 fache उपविष्ट in derselben Bed. MBh. 12, 4258. 4263. BHĀT. 7, 75. —
 8) उपविश्य HARIV. 4368 in beiden Ausgg. fehlerhaft für उपवेश्य. —
 Vgl. उपवेश fig., उपवेशिन्, प्रायोपविष्ट figg. — caus. 1) Jmd (acc.) sich
 setzen lassen, sitzen heissen AIT. Br. 5, 23. प्रुचो देशे GOBH. 4, 2, 24. ĀÇV.
 GRHJ. 4, 7, 2. 8, 15. तत्पुे KAUC. 79. 78. आसनेषु M. 3, 208. fg. JĀĒN. 1, 226.
 MBh. 3, 1775. HARIV. 4368 (उपवेश्य zu lesen). ऊरो 8745. अङ्गे R. GORR.
 2, 74, 5. SUÇR. 1, 13, 7. VIKR. 28, 18 (उपवे° zu lesen; s. ADM.). 87, 13. fg.
 KATHĀS. 26, 212. 28, 109. 38, 29. 50, 106. MĀRK. P. 31, 37. PRAB. 77, 15.
 DHŪRTAS. 89, 18. 92, 5. VET. in LA. (III) 14, 7. fg. अर्धासनोपवेशित ÇĀK.
 97 10. RAGH. 17, 10. — 2) niedersetzen in, bringen an einen Ort: (अ-
 नेन) गृहीतो देवतपतिर्लङ्कायां चोपवेशितः R. 5, 78, 20. BHĀG. P. 8, 9, 20.
 पुरुषपद्मं भद्रकाल्याः पुरत उपवेशयामासुः 5, 9, 16. गुरुदिषु 26, 34. एवं
 परस्तात्तीरोदात्परित उपवेशितः शाकदीपः 20, 24. — 3) उपवेश्य PĀN-
 ĒAT. 147, 6 fehlerhaft für उपविश्य, wie die ed. Bomb. liest.

= अद्युप sich darauf setzen GOBH. 4, 10, 5. v. l. अद्युप.

— अन्प sich der Reihe nach setzen ĀÇV. Çr. 5, 3, 24. LĀTJ. 2, 4, 7. von
 der kauernenden Stellung eines Thieres, das gebiert, ÇAT. Br. 7, 4, 2.

— अन्पुप sich darauf setzen GOBH. 4, 10, 5 (v. l. अद्युप). पर्यङ्गम् MBh.
 5, 3244. sich setzen: नातिद्वरे RĪĠA-TAR. 3, 177. 8, 1722.

— उपोप sich neben einander setzen, zu Jmdes Seite sich setzen (mit
 acc. der Person) ÇĀK. Çr. 5, 9, 6. 8, 5, 3. 9, 3. GOBH. 3, 4, 24. KĀND.
 Up. 1, 10, 8. 4, 1, 8. 6, 1. MBh. 1, 2222. 4914. 3, 12321. 11777. उपोपविष्ट
 mit act. Bed. 1, 6959. R. 2, 1, 35. 104, 27. fg. mit pass. Bed. MBh. 5,

VI. Theil.

4644. R. 1, 4, 26. 5, 45, 11.

— समुप sich setzen: °विष्टा शयने HARIV. 7042.

— पयुप sich herumsetzen ĀÇV. Çr. 6, 10, 13. ÇAT. Br. 3, 3, 1, 3. 4, 6, 8,
 10. स्वं चमसम् LĀTJ. 2, 11, 16. — Vgl. पर्यपवेशन.

— प्रत्युप sich gegen Jmd (acc.) setzen so v. a. nicht von seiner Seite
 weichen um ihn zur Nachgiebigkeit zu zwingen MBh. 2, 1156. 10, 589.
 धार्य प्रत्युपवेद्यामि यावन्मे न प्रसीदति R. 2, 111, 13 (120, 13 GORR.).
 किं मां कुर्वाणं प्रत्युपवेद्यसे 16 (°वेद्यसि GORR.). प्रत्युपविष्टो यश्च प्र-
 त्युपवेशयते तावत्तं कालम् derjenige, der einem Andern Etwas abtrotzen
 will und derjenige, welcher die Veranlassung dazu giebt, ĀPAST. 1, 19,
 1. caus. (°वेश्य) auch R. 5, 80, 7 in der Bed. Jmd (acc.) entgegentreten,
 Opposition machen. — Vgl. प्रत्युपवेश.

— व्युप da und dort sich setzen ÇAT. Br. 13, 5, 2, 11.

— समुप 1) sich zusammen setzen, sich setzen überh. ÇAT. Br. 13, 4,
 2, 2. GOBH. 3, 9, 15. ÇĀK. Çr. 10, 21, 14. KĀND. Up. 1, 8, 2. मञ्जेषु MBh.
 1, 6970. नदीकूले 8479. 2, 2289. 3, 16884. R. 4, 31, 29. KATHĀS. 50, 107.
 पद्मानुचिता गतुं द्रौपदी समुपाविशत् MBh. 3, 10986. 1, 6242. ब्राह्मवृत्त-
 त्य च्छायायाम् 2, 703. 3, 11990. आसने VIKR. 81, 14. चर्मणामुपरि VARĀH.
 BRH. S. 48, 75. KATHĀS. 12, 141. PRAB. 106, 10. शयनं समुपाविशत् (पुन-
 रागमत् ed. Bomb.) R. 2, 85, 15. समुपविष्ट MBh. 1, 7945. 13, 4288. Z. d.
 d. m. G. 14, 574, 11. PĀNĒAT. 29, 18. HIT. 78, 1, v. l. — 2) verschlafen
 (eine best. Zeit): स भुक्तवान् — तदन्नममृतोपमम् । प्रीतिश्च परितुष्टश्च तां
 रात्रिं समुपाविशत् || R. 7, 82, 4. — caus. sich setzen lassen, sitzen heissen
 HIT. 60, 6. sich lagern lassen: तटे सिन्धोर्बलम् RĪĠA-TAR. 4, 534.

— नि med. P. 1, 3, 17. VOP. 23, 1. 1) hineingehen, heimgehen (in's Haus,
 Lager, Nest); sich zur Ruhe begeben, sich legen; sich lagern: न्यविश्र-
 न्यतपिञ्जवः RV. 8, 17, 12. 10, 127, 4. नि ग्रामसो अविशत् नि पृथतः 5.
 37, 2. 9. 1, 164, 22. मयि गोष्ठे निविशधम् ĀÇV. GRHJ. 2, 10, 6. ÇAT. Br.
 2, 3, 1, 8. 4, 1, 5, 2. न्यर्न्या अर्कमभितो विविश्रे sich lagern um RV. 8, 90,
 14. पद्मेन चैव व्यूकेन निविशत M. 7, 188. MBh. 1, 5893. 6960 (act.). 3,
 16364. 5, 7049. HARIV. 8047. वेष्टमानि hineintreten in MBh. 1, 7566. सं-
 सारकारागृहे Spr. 1039. द्वारि BHĀG. P. 3, 15, 29 (act.). रामशालाम् BHĀT.
 4, 28. मकरालयम् 8, 7. कर्मस्याङ्गानि कर्मशरीरे SARVADARÇANAS. 150, 20.
 शिलीमुखः — न्यविशत रसातलम् drängen in R. 3, 31, 20. मही निवि-
 शते रविः die Sonne dringt (mit ihren Strahlen) in die Erde MBh. 3,
 136. तौ चापि केशौ निविशेतां पद्मनां कुले स्त्रियौ देवी रौहिणी च gin-
 gen ein in 1, 7308. WILSON, SĀMKEJAK. S. 62. ज्ञेयपदे in den Bereich des
 Erkennbaren treten SARVADARÇANAS. 101, 7. 8. देहस्यापचयो मतो निविशते
 dringt in den Geist so v. a. kommt zum Bewusstsein Spr. 1973. — 2)
 sich flüchten zu (acc.) BHĀG. P. 10, 2, 3 (act.). — 3) sich setzen: आसने
 Çr. 1, 19. RĪĠA-TAR. 6, 129. (मकरः) तीरोपासते न्यविशत् (richtiger नि-
 विष्ट: ed. Bomb.) PĀNĒAT. 205, 8. — 4) hinunterstinken: अद्रीणां निवि-
 शतो भारिः BHĀG. P. 8, 11, 34. etwa versinken RV. 10, 44, 6. — 5) sich
 niederlassen so v. a. ein Haus gründen, heirathen (vom Manne) MBh.
 1, 1852. 1860. निविष्टकाम 13, 1391; vgl. unter निष् 2). — 6) gegründet
 werden: द्वारवत्यां निविशत्याम् MBh. 13, 8544. 3453 (निर्विश° ed. Calc.
 निवि° ed. Bomb.). HARIV. 2043 (निवसत्याम् die neuere Ausg., welches
 NILAK. durch कृतनिवासायाम् erklärt). — 7) sich hinwenden zu, sich

75*